

βαθμίσεις της είναι εξαιρετικά κή» και εκφράζων τον ένθουσιασμό του ίδια δια την Ανεωτάτην Ήγεσίαν, δι' ην ως λέγει: «Είναι ευτυχής η Ελλάδα». Τελικώς καταλήγει:

«Πλέον η ποίη πιστεύω ότι ο Έλληνικός Στρατός του 1948, υποστηριζόμενος υπό της αεροπορίας, του ναυτικού και της Χωροφυλακής θα χαρίσει την Ειρήνην εις την Ελλάδα εντός του άμέσου μέ-

ρηφάνοι και ησυχάζοντες που συνεργάζονται με τοιούτον Στρατόν. Ο ύμνος ούτος, προερχόμενος από πολεμιστήν στρατιώτην με ένδοξον παρελθόν και με κύρος άποκτηθέν κατά μακράν και λαμπράν σταδιοδρομίαν, πληροί χαράς και υπερηφανείας τους Έλληνας, ών κατά το πρόσφατον παρελθόν άκόμη ήμφισβητείτο η επιβεβλημένη ή και θέλησις παρ' των καλοθελητών.

ΓΝΩΡΕΖΕΤΕ ΟΤΙ...

- Ο ανθρώπινος σκελετός άποτελείται από 198 όστά;
- Οτι η γη είναι 76 φορές βαρύτερη από τη Σελήνη και 1.283.720 φορές μικρότερη από τον Ήλιο;
- Οτι ο ήλεκτρισμός διατρέχει 440.000 χιλιόμετρα στο δευτερόλεπτο;
- Οτι το πεύκο ζη έως 1200 χρόνια;
- Οτι το ανθρώπινο αυτί μπορεί να συλλάβη ήχους από 20.000 έως 20.000 ηertz;
- Οτι τα πνευμόνια χωρούν 4 έως 5 λίτρος άέρα και ξεοδεύουν 10.000 τή μέρα; 27 διαφορετικές όγκάδες;

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Τό γλυκό κρασί μεθ' εύκολώτερα γιατί ξεγελά με τη γεύσι του.
— Μή μιλάς παρ' μόνο σ' αν πρέπει. Μή γράφεις παρ' μόνο ό,τι μπορείς να υπογράψης.
— Κάνε μόνο ό,τι μπορείς να πής.
— Μή ξεχνάς ποτέ ότι οι άλλοι υπολογίζουν σε σένα κι' ότι δέν πρέπει να υπολογίζης σ' αυτούς.
— Μή περιφρονηείς τους ανθρώπους, μήν τους μισείς και μή γελάς μ' αυτούς πολύ. Μάλλον να τους λυπάσαι.

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

ΠΕΖΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ

Φέτος ήρθε σκληρός κι' άγριος ο χειμώνας στη χώρα μας. Κάπως πρόωρα, Ίσως, γιατί πιδ άγρια φέτος τα σκληρά μας πάθη. Οί μέρες της όργης σίμωναν πιδ και κυνηγιούνται πάνω μας σάν χαροπούλια.

Σκέφτομαι την ώρα του πολέμου — τον ίδιο τον πόλεμο — τον πόλεμο π' άρχισε μιά άγια μέρα — στις 28 Οκτωβρίου του 1940 — και συνεχίζεται μέχρι τώρα.

Τούτα σκέφτομαι και πλάθειαι ή ιστορία μόνη της, χωρίς φαντασία. Έτσι ώμά, με τό τραχύ της άγριάδας που φέγγουν τα μάτια μας, και καθρεφτίζει ή όψη μας. Μιά ιστορία των παθών, σκέφτομαι, που την άκουσα άπ' τό στόμα μιάς κατατρεγμένης ύπαρξης. Ίστορία που μιλά για πόνο και αίμα — όπως δά, έτσι μιλούν και γράφονται στόν τόπο μας οί ιστορίες.

Στό δάσος με τα έλατα συναπαντήθηκαν για πρώτη φορά τό άγόρι με τό κορίτσι. Κυτάχθηκαν μιά στιγμή στα μάτια κι' ύστερα τό κορίτσι άρχισε να τρέχει σάν φοβόμενη λαφίνα.

Τό άγόρι κυνηγήθηκε μα-

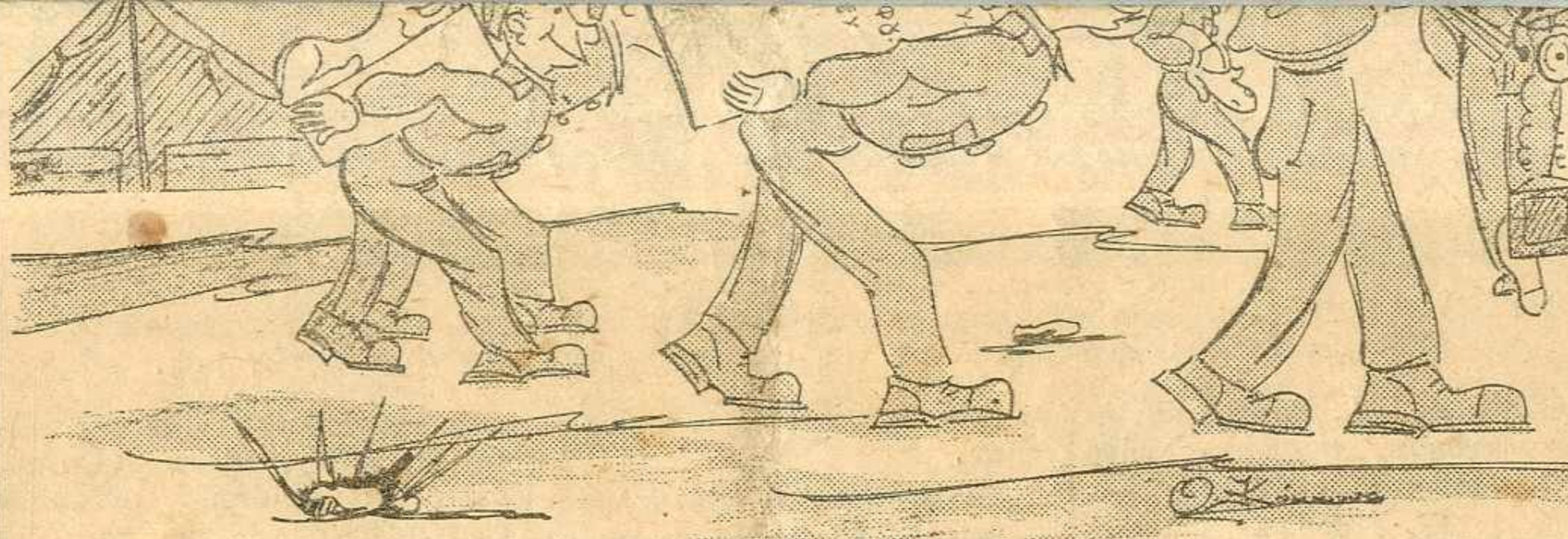
ζί της. Στό μικρό γιοφύρι-καμωμένο με λιθαράγκωνα τετράγωνα, συμμετρικά — την πρόφταξε. Η αιτία του ήταν θολή κι' ή ανάσα του καφή. Γύρευε τη γυναίκα — τούτο έδειχνε ο πόθος του! «Όμως, όχι την τυχαία, αλλά τη Μία, την έκλεκτή!»

Κεινής ο περδικόστηθος κόρφος άνεβοκατέβαινε από λαχτάρα κι' ή ματιά της άπομυκρύνονταν. «Ναι» στό κάλεσμά του — όμως φοβισμένα, δειλά.

Στό νοτισμένο γρασίδι με τον αίνο του κορυδαλλού, σμίχτηκαν, όπως πρόσταζε ή φύση, όπως είχε όρος άπαράβατος στα έτερόφυλα. Πότισαν τό χώμα και τον άνθό του χόρτου με τη χαρά της σάρκας — ο άντρας πομπός κι' ή γυναίκα δέκτης, στό πρώτο κάλεσμα της ήθης.

...Τούτο τό μυστήριο που πό θλόγησε ή φύση κι' ή άθέατη παρουσία του Θεού, τό θλόγησαν κι' οί άνθρωποι. Φτιάξαν ένα καλύβι. Ο άντρας ζύμωνε τον ιδρώ του πασχίζοντας τη γης, για να του δώσει. Αυτή θροφή.

Ζούσαν άπλά, κομμάτι τραχιά, όμως ευτυχισμένα. Μέχρι τις ώρες του πολέμου, που ήρθε σά μαύρο πουλί μ'

Μετακομίσεις...

δλάνοιχτες φτερούγες στη χώρα. Ο άντρας δέν σκιάχτηκε τον πόλεμο. Για τον άγιο καρπό που φύλαε στα σπλάχνα της ή γυναίκα του σκιάχτηκε. Γι' αυτό άφισε όρμηνια.

«Τούτο να προσέχεις!» της είπε.

...Σ' ένα βουνό, πλάι σε μιά άσπρη παπαδίτσα, άφισε τόνα του χέρι. Τα πέταλα των άνθους θαφήκαν κόκκινα με τό χρώμα των παθών!

Σάν γύρισε στό καλύβι, τον άκούθησε κι' ή όργη. Την φέραν οί στρατιώτες με τον άγκυλωτό σταυρό που άγκύλωνε καρδιές. Ο σακάτης, πήρε τό λίγο τσουρμό του κι' ήρθαν κι' έστησαν, φωλιά στο δάσος με τα έλατα. Οί τρείς τους. Αυτός, ή γυναίκα, και τό θλαστάρι.

Έδω πρόσμεναν τη λύτρωση. Μέρα με την μέρα... Κι' οί μέρες περνούσαν, τό θλαστάρι μεγάλωνε κι' ή χαρά της λύτρωσης άργούσε.

«Έτσι ζήσαν μιά ζωή τέσσερα χρόνια. Άκούγαν τον θρήνο του αίματος και κροτάλιαζαν πα δόντια τους.

—Τό παιδί! έλεγε ο άντρας.

—Τό παιδί! έλεγε ή γυναίκα.

«Έρχονταν θόλτα μέχρι τό γιοφύρι. Τό μικρό, στήλωνε τό μάτι κι' έκλεινε την περιέργεια μέσα του, τί τάχα άπλώνονταν κει κάτω. Καμιά φορά ρώταε:

—Τ' είναι πιδ κει;

Ριγούσε ο άντρας και βίαζε την άπόκριση.

—Τίποτε! έλεγε.

Ριγούσε κι' ή γυναίκα.

—Τίποτε! έλεγε κι' αυτή.

Έδω τελειώνει ο κόσμος! Έκει είναι τό χάος.

Η ιστορία έπαιρνε τέλος. Οί ξένοι φύγαν. Μ' φισαν την κατάρα. Την πήραν να την φυλάξουν οί δικοί. Κι' ή όργη που ήρθε ήταν πιδ ά-

ΕΚΛΑΪΚΕΥΜΕΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΑΜΕΪΨΙΣΠΟΡΑ

Όλα τα φυτά χρησιμοποιούν για την ανάπτυξη και κυκλοφορία τους ώρισμένα στοιχεία σε μικρές ή μεγάλες ποσότητες. Άπ' τα στοιχεία αυτά σε μεγάλες σχετικώς ποσότητες χρησιμοποιούν τον Άνθρακα, τό Κάλι, τό Άζωτο και τον Φώσφορο. Και τον μέν άνθρακα τον παίρνουν από τό CO2 της ατμοσφαιρας, τα δε λοιπα τα παίρνουν άπ' τό έδαφος.

Δέμε λοιπόν ότι ένα χωράφι είναι γόνιμο όταν, εκτός των άλλων, περιέχει αρκετά ποσά

για, πιδ σκληρή. Τό μένος άπλωνε φτερούγες παντού. Πότε θα τελειωνε;

Μιά βραδυά ήρθαν και ζήτησαν τό παιδί.

—Πέρα στη νέα γη που οά τό πάμε, θα ζήσει λεύτερο!

είπαν στος γονιούς.

—Όχι! άρνήθηκε άγρια ο άντρας, ο πατέρας.

—Όχι! ρίγησε ή γυναίκα, ή μητέρα.

—Πέρα άπ' τό γιοφύρι δέν ύπάρχει ζωή. Άς μη τηνε μάθει τό παιδί! Όχι, δέν ύπάρχει ζωή! Δέν ύπάρχει!

Γέλασαν. Πιάσαν τα χαντζάρια τους και μάτωσαν τους γονιούς, παίρνοντας τό θλαστάρι τους...

Τούτη είναι όλη κι' όλη ή ιστορία. Ματωμένη, όπως δά έτσι είναι όλες οί τωρινές ιστορίες στόν τόπο μας. Τούτη είναι ή ιστορία. Και μιλά για πάθη, για άγια πάθη, που τό αίμα στάζοντας όλο ένα θυμίζει μεγαλοβδόμαδο.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΥΤΒΑΣ

γιά βρασιμένα.
ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΑΣ ΠΑΝ.
Ναύτης 5ου λόχου

ΑΜΙΜΗΤΟ

Κατά τον τελευταίο στολισμό του στρατοπέδου με πρασινάδες, άκούστηκε ο παρακάτω διάλογος μεταξύ δύο σκαπανέων:

— Τί κάνουν εκεί πάνω, συνάδελφε;

— Στολίζουν με σκίνα τα σκιοινιά των σκηνών.

ρα σ' όλο τον κόσμο και στην Ελλάδα, σε μεγάλη σχετικώς κλίμακα ή Άμειψισπορά. Είναι δε ή Άμειψισπορά ή έναλλαγή των καλλιεργειών στο αυτό χωράφι. Δηλ. δέν σπέρνουμε τό ίδιο φυτό κάθε χρόνο αλλά αλλάζουμε την καλλιέργεια για ώρισμένα χρόνια και με διάφορα φυτά.

Υπάρχουν πολλά συστήματα άμειψισποράς, ή διειτής, τριειτής, τετραειτής κλπ., ανάλογα με τα χρόνιαδιαρκείας της και με τα έναλλασσόμενα φυτά.

Στην τριειτή π.χ. άμειψισπορά τον ένα χρόνο σπέρνουμε σιτηρά (σιτάρι ή κοιθάρη ή σικαμι κλπ.), στόν δεύτερο ένα σκαλιστικό (καλαμπόκι), στόν τρίτο ένα άζωτολόγο φυτό (φασόλια, ρεβύθια, φακές κλπ.) και στόν τέταρτο άρχίζουμε πάλι άπ' τα σιτηρά κ.ο.κ.

Με την άμειψισπορά επιτυγχάνουμε πολλά και καλά αποτελέσματα. Τα έξης: 1) Δέν μένει τό χωράφι μας άκαλλιεργητό. 2) Γίνεται καλύτερη χρησιμοποιήσις των θρεπτικών συστατικών του έδάφους. Και τούτο γιατί όπως και παραπάνω είπαμε, όλα τα φυτά δέν χρησιμοποιούν τα θρεπτικά συστατικά με τις αναλογίες και στο αυτό τό βάθος. Τό καλαμπόκι π.χ. άντλεί τα θρεπτικά συστατικά από πιδ βαθειά παρ' τό σιτάρι και έτσι άφίνει πολλά θρεπτικά στοιχεία του έπιφανειακού στρώματος άθικτα, τα όποια μπορεί και χρησιμοποιεί τό σιτάρι. Έπί πλέον με τό σφάλισμα που κάνουμε στο καλαμπόκι καθαρίζουμε τό χωράφι άπ' τα άγριόχορτα και τό βοηθούμε επίσης να εμπλουτισθή σε άζωτο άπ' τους μικροοργανισμούς.

3) Με την παρένθεση δε και ένός άζωτολόγου φυτού εμπλουτίζουμε τό χωράφι μας σε άζωτο, γιατί τα άζωτολόγα αυτα φυτά (φασόλια, φακές) έχουν την ιδιότητα να συγκοιτώνουν

στον διευθυντή της εφημερίδας να έπανορθώση, αν δέν ήθελε να σταματήσει ή κυκλοφορία της εφημερίδας του.

Υστερα άπ' αυτό, ή εφημερίδα δημοσίευσε «εις τον αυτόν τόπον και με τα αυτά στοιχεία» την παρακάτω έπανόρθωση:

«Σε περασμένο μας φύλλο γράψαμε ότι οί μισοί Δημοτικοί μας Σύμβουλοι είναι κλέφτες. Υστερα όμως από έπέμβαση της δικαστικής άρχής άνακαλούμε και δηλώνουμε ότι οί μισοί δημοτικοί σύμβουλοι δέν είναι κλέφτες».

στις ρίζες τους τό άζωτο. Γι' αυτό καλό είναι τα άζωτολόγα αυτα φυτά να μήν τα ξεριζώνουμε άπ' τό χωράφι, αλλά να τα θερίζουμε.

Από τό λίγα αυτα που είπα με γίνεται άντιληπτό πόσο ωφέλιμη είναι ή άμειψισπορά και ότι θα πρέπει να γενικευθή στη χώρα μας.

Ός προς τό σύστημα που ποέπει να εφαρμόσωμε είναι δύσκολο να δώσωμε μιά γενική συνταγή. Τό εάν θα εφαρμόσωμε διειτή ή τριειτή άμειψισπορά και ποια φυτά θα έναλλάσσουν τα έξαρτάται από πολλούς παράγοντας έδαφικούς, κλιματικούς και οικονομικούς άκόμη.

Δέν ύπάρχει λόγος να παρενθέσωμε π.χ. άζωτολόγο φυτό σε ένα χωράφι πλούσιο σε άζωτο ούτε μπορούμε φυτό ευνάθεθ στο κρυσ, σε ένα χωράφι που είναι έντεθημένο σε παγωνιές.

Τό σύστημα που θα εφαρμοσθή σε κάθε περιφέρεια θα πρέπει να βγη ύστερα από μελέτη των γεωοοικονομικών συνθηκών της περιοχής και να δοκιμασθή προηγουμένως προτού εφαρμοσθή γενικώς.

Με την γενίκευση δε της άμειψισποράς και οί άποδόσεις μας θα γίνον μεγαλύτερες και ή ποικιλία των προϊόντων μας μεγαλύτερη με όλα τα ευεργετικά, δια την οικονομία του γεωοοογού μας, αποτελέσματα.

(Θ. Ίωαννίδης)
7ος Λόχος

ΕΛΛΗΝΕΣ
ΠΑΝΤΑ Η ΝΙΚΗ
ΑΝ ΕΙΣΘΕ ΗΝΩΜΕΝΟΙ
ΠΑΝΤΑ
ΕΣΑΣ Θ' ΑΚΟΛΟΥΘΗ

Η θαλασσινή μας Ελλάδα

Μιά αληθινή ιστορία

Ήτανε μιά χειμωνιάτικη μέρα του Γενάρη. Ένα ιστιοφόρο με βοθητική πετρελαιομηχανή ξεκινά πολύ πρωί, πριν χαράξει από τον καβο Ματαπά της Κρήτης για τη Μήλο. Ο καιρός φαινόταν καλός κι' ο γεροκαπετάνιος με την έπιμονη που τον χαρακτήριζε και την πεποίθηση στην τέχνη του διέταξε άπιαρη. Τό καράβι με τη μηχανή και τα πανιά γλυστρά πάνω στη θάλασσα για τον προορισμό του. Όλα πήγαιναν καλά μέχρι το μεσημέρι κι' όλοι λογαριάζαμε να ερισκόμαστε το σούρουπο στη Μήλο. Μά ξάφνου ο καιρός άρχισε να χαλά και το θραδάκι δυνάμωνε επικίνδυνα. Τό καϊκι άρχισε τ'α σκομπά νεβάσματα και τ'α σχοινιά σφυρίζανε όλο και περισσότερο. Ο καπετάνιος κάπνιζε τ'ό ένα τσιγάρο πάνω στο άλλο πίνοντας συνεχώς καφέ από ένα χωματένιο κύπελλο. Είχε πιά γείρει ή μέρα. Η Μήλος ήτανε μπροστά μας μόλις 6-7 μίλλια. Τά αλμπουρα τρίζουν λές και τ'α κουνούν χέρια γιγάντων. Ο καπετάνιος από πολλές ώρες κρατάει τ'α λαγουδέρα ο ίδιος. Τό καϊκι αγωνίζεται μάταια, δέν μπορεί να πάρη ρομπι. Τά πανιά πρέπει να κατέβουν. Ο γεροθαλασσόλυκος, ψύχραιμος πάντα, παίρνει ένα θυμιστό πό γεμίζει κάρβουνα και θυμιάζει τ'α κατάρτια και τ'α άντιές. Όλων μας ή ψυχή τρέμει. Η θάλασσα μάνιασε. Ο ήλιος γέρνει. Πρέπει να τ'α

πρυμίσουμε πάλι για τ'ό άγνωστο, να ταξιδέψουμε ξυλάρμενοι. Τότε ο καπετάνιος προστάζει τ'ο μοΐτσο να φέρη τ'ο εικόνημα του "Αη Νικόλα. Τό φέρνει κι' ο γέρος τ'ο άσπάζεται με κατάνυξη, κι' άφου για λίγο προσευχήθηκε τ'ο κρεμάει μπρός στη θάλασσα. Ο ήλιος έκεινη τ'ην ώρα βουτούσε και χρωμάτιζε κατακόκκινα τ'α βαρυά σύννεφα. Ο άέρας κόπηκε με τ'ο μαχαίρι και γύρω από τ'ο καράβι του πιστού καπετάνιου γαλήνεψε τ'ο νερό. "Ετσι σωθήκαμε.

Πω στολμουν ν' άρνοϋνται αυτή τ'η θεϊκή δύναμη οί γραικύλοι του Μάρκου;

Στρ. Έμμ. Άρμένης

ΣΤΙΣ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

τό περιοδικό «ΣΚΑΠΑΝΕΥΣ»

μπαινεί στο δεύτερο χρόνο της εκδόσεώς του.

Τό περιεχόμενο και ή εμφάνισή του θά είνε πανηγυρική. Όχι μόνο για τ'α χρονιάσματά του, αλλά και για τ'η μεγάλη επέτειο του Άλθαιικού Έπους.

ΜΙΑ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ 596 Τ. ΣΤΟ ΤΑΓΜΑ ΜΑΣ

Η Μακρόνησος, τ'ο μικρό αυτό νησάκι, που ως τ'α χθές ήταν άγονο και έγκαταλειμμένο, δονείται πάλι άπ' άκρου εις άκρον από έναν πρωτόφαντο πατριωτικό ένθουσιασμό που φτάνει στη διαπασών, όταν έχει να δεχτή επισκέπτες, σαν τ'ο Διοικητή του 596ου Τάγματος τόν Άντιρχην Κ. Πολιτάκη. Κι' αυτό είναι φυσικό άφου ο ήρωικός αυτός στρατιώτης τ'ης Ελλάδος είναι έκείνος, ο οποίος με τ'ην φωτεινήν ήγεσίαν του οδηγεί τούς πρώην σκαπανείς μας και τ'ωρα ύπεροχους μαχητάς από δόξαν σε δόξα. Είνε τ'οσον γνωστή ή δράσις του 596, ώστε για όλον τόν κόσμον και περισσότερο για μ'αζ τούς Μακρονησιώτες παρέλκει να τ'ην αναφέρουμε, άφου άλλωστε δύο λέξεις του διευθυντού μας (Συν)ρχου κ. Γ. Μπαϊρακτάρη τ'ην έδωσαν άναγλυφη: «ΤΑΓΜΑ ΘΡΥΛΛΟΣ»!

Η άναγγελεία τ'ης βαρυσήμαντης αυτής επ'σκέψεως σκόρπισε εύλογα ένθουσιασμό σ' όλο τ'ο νησί.

Κι' αυτός ο ένθουσιασμός γιγαντώθηκε όταν ο ήλιοκαμμένος και ήρωικός Διοικητής κ. Πολιτάκης με τόν Στρατ.

ακόλουθον τ'ης Βρεττ. Πρεσβείας (Συν)ρχην κ. Σόρτ έφθασαν εις τ'ο Τάγμα μας, τ'ο άπόγευμα τ'ης 11)10)48, συνοδευόμενοι από τόν Γεν. Στρατοπεδάρχη κ. Έξαρχάκον, αξιωματικούς του 596, τόν ύπ)γόν τ'ης ΒΧΙ)Γ.Ε.Σ. κ. Πουλατζάν, και έγένοντο δεκτοί παρά του Διοικητού μας ταγματάρχου κ. Γεωργ. Σγουρού.

Επηκολούθησεν έπιθεώρησις του τάγματος και οί επισκέπται μας υπό τ'ας ζητωκραυγάς και τ'ας ένθουσιώδεις εκδηλώσεις τ'ων στρατιωτών, προσήλθον εις τόν χώρον συγκεντρώσεως, όπου ο Γεν. Στρατοπεδάρχης κ. Έξαρχάκος τ'ους παρουσίασε πρός τ'ο Τάγμα, πλέξας τ'ο έγκώμιον του 596 και του κ. Πολιτάκη.

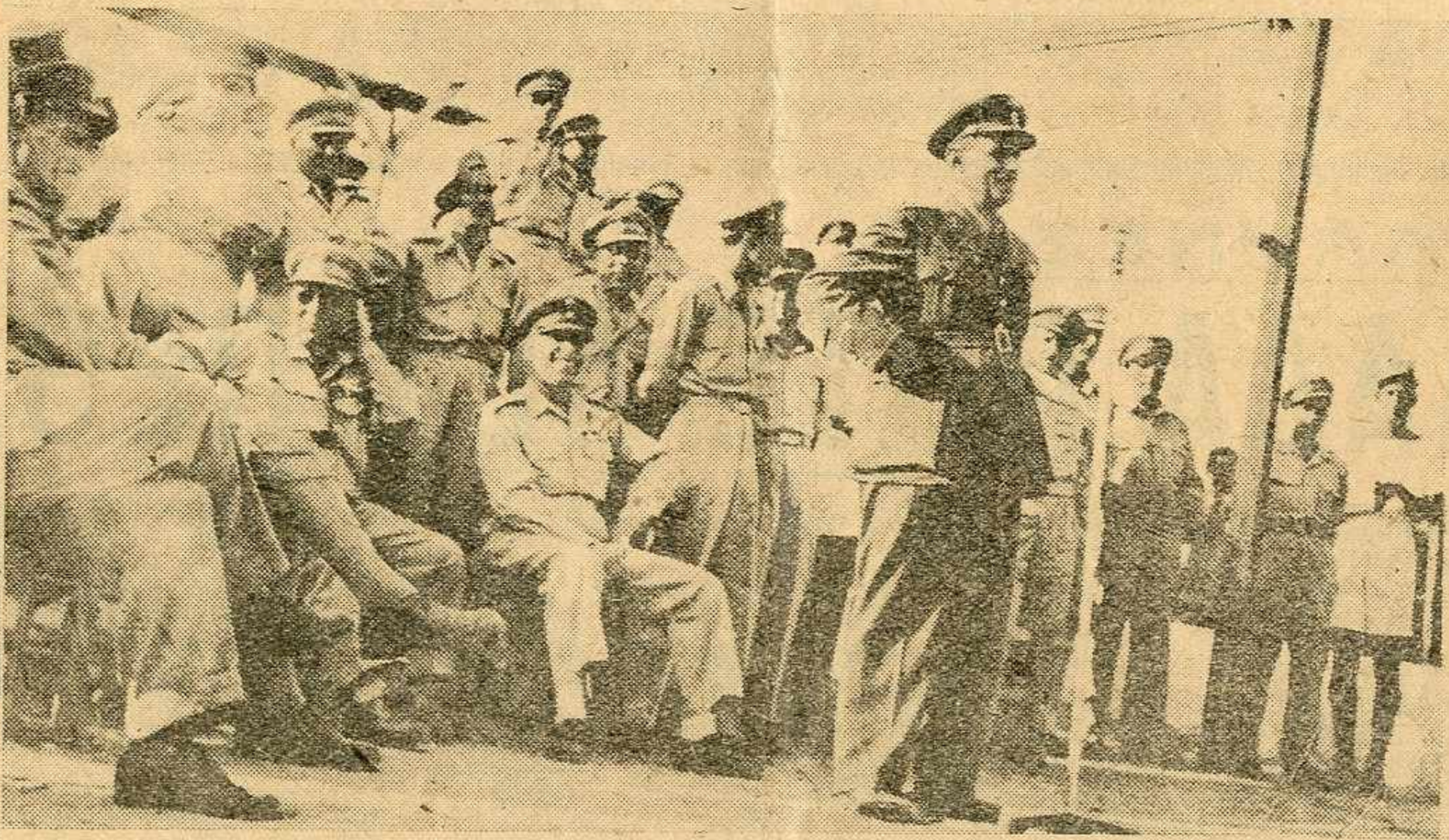
Εν συνεχεία ο στρατ. Γ. Κρήτος εύχήθη τ'ο ως «εὖ παρέστησαν» και διεδήλωσε τόν ένθουσιασμόν τ'ων άνδρών του τάγματος δια τ'ην φωτεινήν δράσιν του 596 και δια τόν άξιον Διοικητήν του. Ακολουθως ο ναύτης Δ. Άνδρακάκος άπήγγελε ποιήμα αφιερωμένο στη μνήμη του ήρωϊκώς πεσόντος στρ. Μηνα Τσαούση και λοιπών νε-

κρών του τάγματος. Εις τ'ας προσφωνήσεις ταύτας άπήνησε συγκεκινημένος ο κ. Πολιτάκης, μεταδώσας χαίρετισμόν τ'ων άνδρών του προς τούς Σκαπανείς και δώσας έν συντομία περιγραφήν τ'ης ήρωϊκής πορείας του 596 τάγματος. Εν τέλει διεδήλωσε τόν θαυμασμόν του δια τ'ο συντελούμενον έργον τ'ο όποϊον δίδει εις τ'ην Πατρίδα στρατιώτας ως έκείνους τούς όποιους ευτύχησε να διοικήσῃ επί του πεδίου τ'ης μάχης. Ο λόγος του διεκόπητο από τ'ας ζητωκραυγάς τ'ων στρατιωτών μας και ή συγκίνησις ήτο ζωγραφισμένη στα πρόσωπα όλων μας. Εις τόν κ. Πολιτάκην άπήντησε δι' όλίγων ο ανθυπολοχαγός κ. Ν. Μελάς και ή εθνική μυσταγωγία έκλεισε με τόν «Εθνικόν Ύμνον και τ'ας ζητωκραυγάς τ'ων Σκαπανέων:

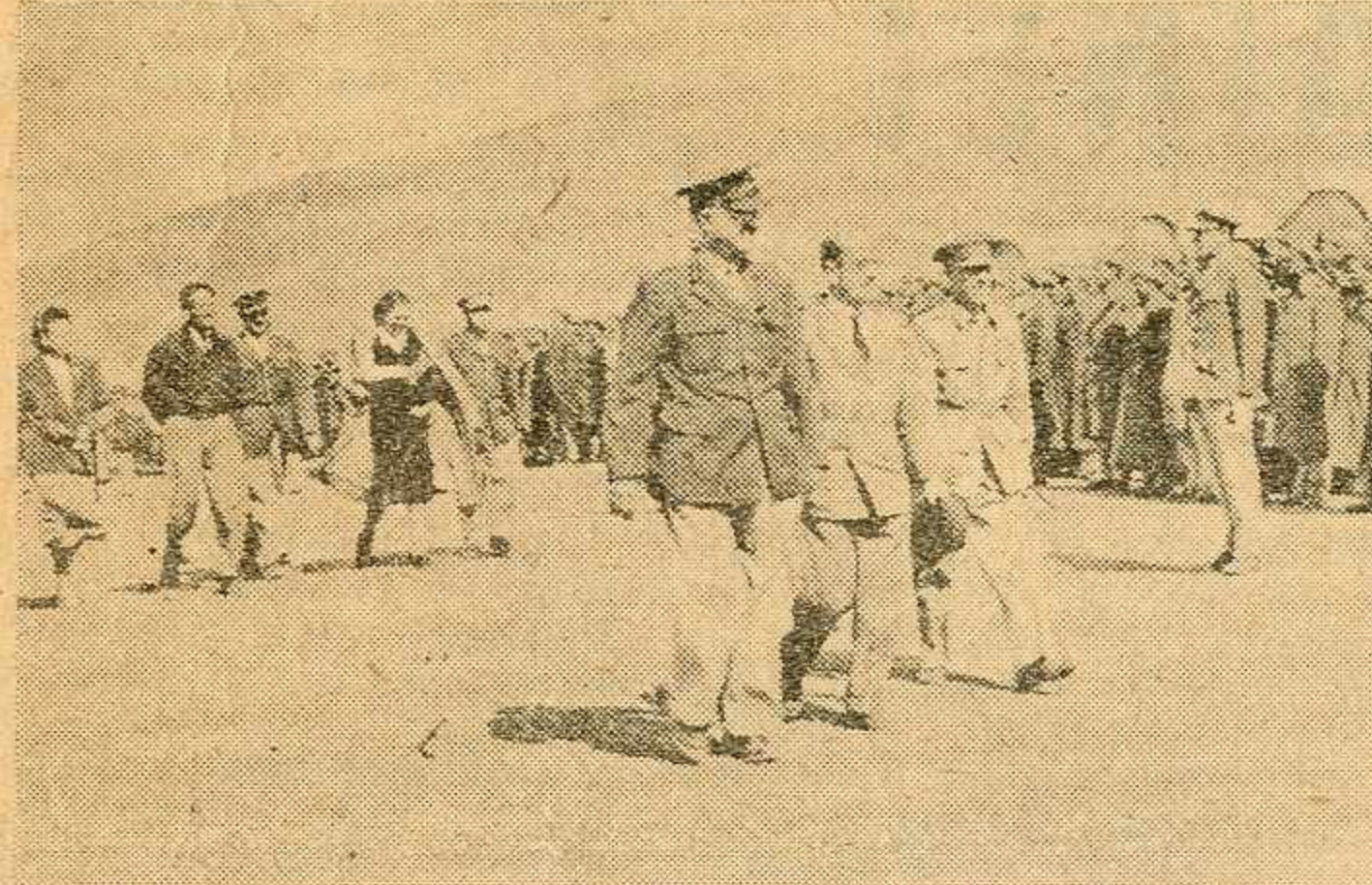
«Όπλα θέλουμε! Πάρε μας μαζί σου!» κλπ.

Επηκολούθησε δεξίωσις εις τ'ην Λέσχην αξιωματικών και οί επισκέπται άνεχώρησαν υπό τ'ας εύχάς τ'ων στρατιωτών και αξιωματικών μας.

N. M.

ΚΕΝΤΡΟΝ: Ο Δ) τ'ης του 596 Τάγματος Άντιρχης κ. Πολιτάκης μεταδίδει τόν χαίρετισμόν π'ων άνδρών του προς τούς σκαπανείς μας. ΕΚΔΕΡΩΘΕΝ: Ο Πρεσβευτής και Πρέσβειρα τ'ης Ελλάθειας και οί Κύριος και Κυρία Λαμπέρ κ.λ.π. έπιθεωρούν τ'ο Τάγμα μας συνοδευόμενοι παρά του (Συν)ρχου κ. Μπαϊρακτάρη και του Δ) του μας (Ταν)λοχου κ. Γ. Σγουρού

Η αναμόρφωση συνεχίζεται

Μακρόνησος

Έδώ μπροστά στην απογευματινή συγκέντρωση είναι μαζεμένα μερικές χιλιάδες παιδιά, που ή μεγαλόκαρδη Πατρίδα είδε κάποτε να τ'ης φυέγονε άπ' τ'ην άγκαλιά τ'ης. Τά πόνεσε ή Μάννα, τ'α φιξε στην άγκαλιά τ'ης με στοργή, τ'α ζέστανε στην εθνική τ'ης φλόγα και τ'α ξαναζωντάνεψε. Τώρα τ'ο δέντρο με τ'α πριν μαραμμένα βλαστάρια είναι όλάνθηστο και τ'ο ξερό αυτό νησί έγινε γόνιμο. Οί καρδιές τ'ων τροφίμων του έφτασαν σε μεγαλείο τις καρδιές τ'ων άλλων έκείνων παιδιών τ'ης που γαντζωμένα στα θράκια ύψώνουν περήφανα τ'η Γαλανόλευκη και σπαρταρούν από ευδαιμονία κάτω από τούς θείους κυματισμούς τ'ης.

Μπορεί να τ'α χαρή ή μεγάλη τους Μάννα τ'α παιδιά που ξαναβρήκαν τ'ο δρόμο τ'ης. Είναι πιά δικά τ'ης, όλόδικά τ'ης. Σάρκα από τ'η σάρκα τ'ης, αίμα από τ'ο αίμα τ'ης. Μά δέν φτάσαμε ακόμα στο τέρας. Τά άγια κόκκαλα τ'ων προγόνων μας τρίζουν από όργη στα δαφνοστεφανωμένα μας σύνορα. Τά στίφη του Μάρκου περνούν κάθε θράδυ άπ' τούς τάφους τους και τούς μολύνουν. Χτυπούν με λύσσα τ'ο κορμί τ'ης πονεμένης Μάννας και τ'ης παίρνουν τ'ο παιδί από τ'ην άγκαλιά, για να τ'ο ξεπολύσουν αύριο έναντίον τ'ης. Βουίζει ό βορηάς τ'α καστοτείγια του πολιτισμού. Η έλευθερία, που πάντα κατοίκησε τούτ'η τ'η γη, σαλεύει. Όμως ή Ελλάδα-Ιδέα δέν πεθαίνει, γιατί ή με-

γαλωσύνη τ'ης βρίσκεται στις πυρωμένες μας καρδιές και στο αίμα μας.

Γιατί σ'η ζωοδότρα τούτ'η γωνιά, που λέγεται Μακρόνησος, ώρμιστήκαμε στην άσβεστη λαμπάδα τ'ης να νικήσουμε ή να πεθάνουμε.

I. ΜΕΝΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΛΑΟΙ
ΤΗΣ ΓΗΣ
ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ
ΞΕΝΑ ΕΔΑΦΗ
ΜΑ ΔΕΝ Θ' ΑΦΗΣΩΜΕΝ
Σ' ΑΛΛΩΝ ΧΕΡΙΑ
ΤΙΠΟΤΕ
ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ
(18)

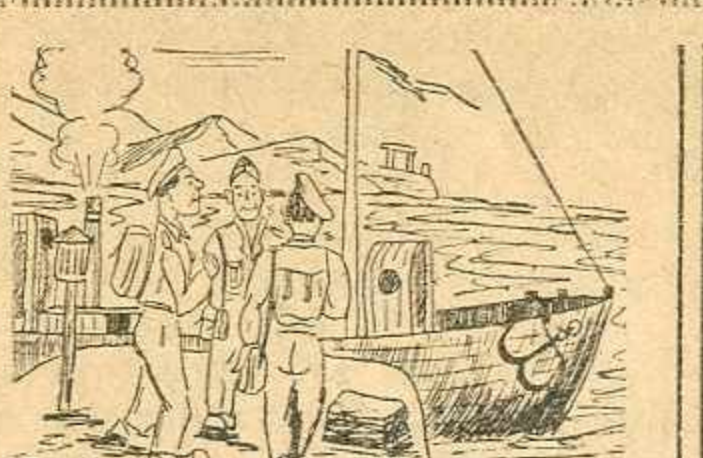
ΑΝΕΚΔΟΤΑ
Ένας νεαρός Έβραϊός πήγε στόν Λένιν, όταν ζούσε, και τού είπε πως θέλει να γίνη κομμουνιστής.
— Τί θά έκανες άν είχες δυό σπύτια; τόν ρωτά ο Λένιν.
— Θα έδινα τ'ο ένα στο Κόμμα, άπαντάει περήφανα ο νεαρός.
— Κι' άν είχες δυό χωράφια;
— Θα έδινα τ'ο ένα στο Κόμμα.
— Αν είχες δυό φορεσιές ρούχα;
— Ο ύποψήφιος μπολσεβίκος δέν μιλάει.
— Γιατί δέν άπαντάς; τού λέει πάλι ο Λένιν.
— Γιατί σπύτια και χωράφια δέν έχω, έχω όμως δυό φορεσιές...

ΛΟΧΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Δέν πρόκειται να περιαντολοήσουμε και ναπούμε καυχησιολογίες, γιατί ο Λόχος Ασφαλείας γνωρίζοντας ότι πάντοτε έκτελεί τ'ο καθήκον του, έχει πολύ λιτό τ'ο αίσθημα τ'ης καυχησιολογίας. Ξέρει μόνο ότι κάνει τ'ο μέρος του. Ο ήλιος

στο Τάγμα μ' άρκετή επιτυχία και τώρα έτοιμάζει ένα πρόγραμμα, που ελπίζουμε να άρση πολύ. Θα ήταν παράλειψη άσυγχώρητη άν δέν αναφέραμε τόν Διοικητή του Λόχου μας ύπολοχαγό κ. Χαρθάτη, τόν στοργικό αυτόν πατέρα κι' άδελφό τ'ων στρατιωτών του

‘Η Ζωή στην Μονάδα

προγιάνη, έγινε μέσα σε ύψελα ζητωκραυγών και ύποχέσεων έντάσεως τ'ης εθνικής έγγραφίας, αι όποιαί ήρχισαν ήδη να πραγματοποιούνται. Όγδόντα στρατιώτες είνε έτοιμοι δια τ'ην προσεχή άποστολή και 54 ναύτες, άποχαρκτηρισμένοι προεμένοι από τ'ους

Χοροδία — Άθλητισμός — Θεάτρο. Και σ' αυτές τ'ας έκπολιτιστικές εκδηλώσεις του Τάγματος συμμετέχουν στρατιώτες του λόχου μας, συμβάλλοντας μ' αυτό τόν τρόπο στην γενικώτερη ζωή και στην καλύτερη εμφάνιση τ'ης μονάδος

Δεν πρόκειται να περιαντο-λογήσουμε και να πουμε καυχ-σιολογίες, γιατί ο Λόχος 'Α-σφαλείας γνωρίζοντας ότι πάν-τοτε εκτελεί το καθήκον του, ε-χει πολύ λιτό το αίσθημα της καυχσιολογίας. Ξέρει μόνο ότι κάνει το χρέος του. Ο σκο-πός τη νύχτα στη σελήα καρ-φώνει το μάτι τριγύρω κι' άγρυ-πνος φροντίζει την ασφάλεια των συναδέλφων του.

Παράλληλα μέσα στο Τάγμα μας δίνουμε πνοή με τον εθνι-κό μας όργανο. Δεν ξεχνάμε ότι στα περισσότερα γραφεία 'Εθνικής 'Αγωγής εμείς δίνου-με την κατεύθυνση. Ένα άλ-λο. Τις προάλες έξήντα στρα-τιώτες μας — έξήντα λεβέντες μας — έφυγαν για το μέτωπο. Πήγαν τραγουδιστά να δώσουν την βέρυη της ψυχής τους στον μεγάλο άγώνα που διεξάγει η φυλή μας. Έμεις που μείναμε ζηλότυπα τους άποχαιρέτησαμε δακρυσμένοι, όμως περήφανοι.

— Σύρτε αδέρφια στο καλό! Τσακείτε τα τσιράκια των

Σλαύων! Στο βλέμμα ύψη κρα-τούμε τη θύμηση. Και περιμέ-νουμε τη σειρά μας...

ΛΟΧΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Είναι ένας απ' τους Λόχους του Τάγματος, μα με ξεχωρι-στή σημασία. Είναι ο Λόχος γέ-φυρα μπορεί να πη κανείς που ένώνει το Τάγμα μας με το κα-θήκον προς την Πατρίδα. Τα 'Ελληνοπούλα που ξαναγέμισαν την ψυχή τους με το καταγά-λανο χρώμα της 'Ελληνικής Πατρίδος, περνούν στο Λόχο 'Εκπαιδευσεως, σαν σε σταθ-μό, για τ' ανάλαφρο κι' ήρωϊ-κό πέταγμα τους στα έλληνικά βουνά. Λίγο μένουν στο Λόχο, μα η άτομική εθνική τους ιστο-ρία δε σταματά. Γράφεται σε μια όμορφη κι' όρεξιάτη συνέ-χεια στο γαλάζιο χαρτί της 'Ελ-λάδας με πέννα τον ένθουσια-σμό και την αγάπη στη μυριό-δοξη Πατρίδα μας.

Μ' όλο που ο Λόχος μας δεν έχει στρατιώτες που μένουν πο-λύ σ' αυτόν, δεν ύστέρησε και στην καλλιτεχνική κίνηση. Έ-δωσε μια καλλιτεχνική βραδιά

στο Τάγμα μ' άρκετη επιτυχία και τώρα ετοιμάζει ένα πρό-γραμμα, που ελπίζουμε ν' άρεση πολύ. Θα ήταν παράλειψη άσυγχώρητη αν δεν αναφέ-ραμε τον Διοικητή του Λόχου μας ύπολοχαγό κ. Χαρβάτη, τον στοργικό αυτόν πατέρα κι' αδελφό των στρατιωτών του λόχου μας. Σ' αυτόν και στους άξιους συνεργάτες του κ. κ. 'Αξ)κούς του Λόχου μας, στις ακούραστες προσπάθειές τους, στην όρεξή τους και στη πίστη τους, στα ιδανικά της φυλής, όφείλεται το προς τα έμπρός βά-δισμα του λόχου μας.

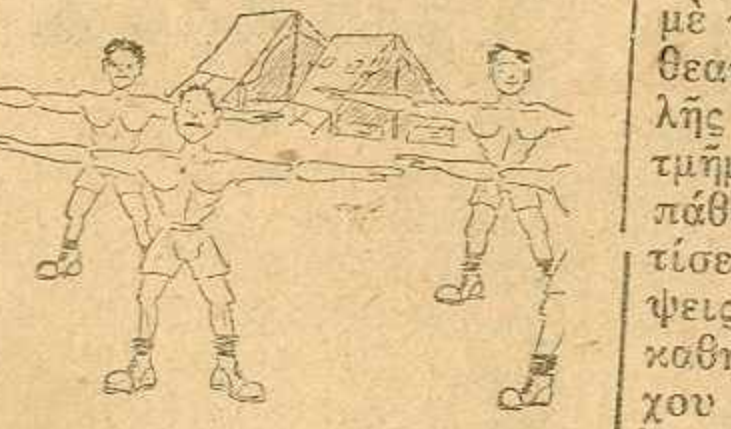
1ος ΛΟΧΟΣ

'Η προσπάθεια για την εθνι-κή διαπαιδαγώγηση των άν-δρών του λόχου, που άποτελει-ται, όπως είνε γνωστό, έξ όλο-κλήρου από εφεδρους και ένθο-φρουρούς, συνεχίστηκε με τον ίδιο ρυθμό, όπως και τον πε-ρασμένο μήνα.

1) Οί συγκεντρώσεις του λό-χου, που άποτελούν τη βάση της ένθικοθητικής διαπαιδαγω-γήσεως γίνονται κανονικά

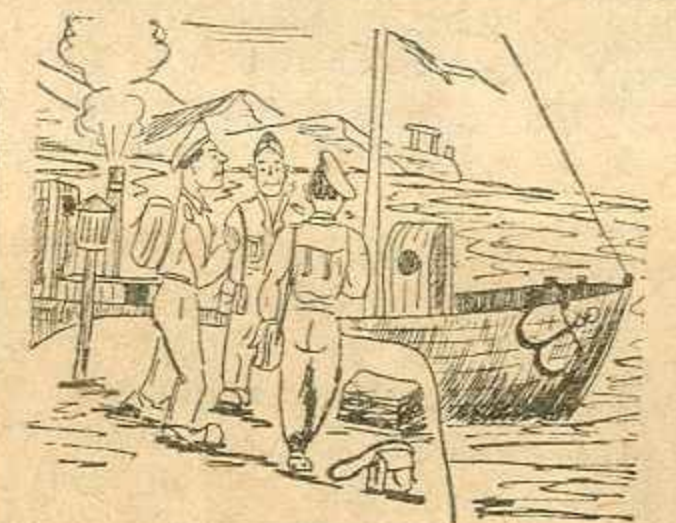
2) 'Η χορωδία πλουτίστηκε με νέα μέλη και ετοιμάζεται για την γιορτή του λόχου, ό-που θα μās τραγουδήση και-νούργια τραγούδια.

3) Το άθλητικό τμήμα του λόχου συγκρότησε πλήρη ποδο-σφαιρική και άθλητική ομάδα, που ταχτικά προπονούνται θα

άντιπροσωπεύουν επάξια, ελ-πίζουμε, τον λόχο μας στους προσεχείς άγώνες του Τάγμα-τος.

4) 'Εκεί όμως που κυριολε-κτικά κέσασα με τα μούτρα» είνε η προετοιμασία του Πα-παφλέσσα, του γνωστού ιστο-ρικού έργου του άκαδημαϊκού Σπ. Μελά, που θα άποτελέση και την άποχαιρετιστήριο πα-ράσταση των ένθοφρουρών μας που σε λίγο άπολύονται. 'Αν πάροουμε ύπ' όψη τις δοκιμές που έντατικά συνεχίζονται τις τελευταίες μέρες, μπορούμε να ελπίζουμε ότι η παράσταση αυ-τή θα άποτελέση καλλιτεχνικό γεγονός για το Τάγμα μας, ό-

πως και οί προηγούμενες πα-ραστάσεις του «Παύλου Μελά» και της «'Αντιγόνης».

2ος ΛΟΧΟΣ

'Ο λόχος μας, όπως πάντα, συνεχίζει τη δημιουργική 'Ε-θνική εργασία του. Με την ά-ναδιοργάνωση του Γραφείου 'Ηθικής και 'Εθνικής 'Αγωγής και τη δημιουργία νέων τμη-μάτων, καινούργια ώθηση δό-θηκε στην προσπάθεια για την καλύτερη εμφάνιση του Λόχου από κάθε άποψη και την άνύ-ψωση του 'Εθνικού, ήθικού και μορφωτικού επιπέδου των άν-δρών του. 'Ετσι το καινούρ-γιο τμήμα Καλλιτεχνικών και Ψυχαγωγίας συνετέλεσε στην καλύτερη αισθητική εμφάνιση του Λόχου και του Γραφείου 'Ηθικής 'Αγωγής, δημιούργη-σε ομάδες ποδοσφαιρου, βόλεϊ-μπόλ και γερή άθλητική ομά-δα στίβου, που φιλοδοξεί να κερδίσει τις περισσότερες νίκες στους προσεχείς άγώνες του Τάγματος. 'Επίσης άσχολείται με τη δημιουργία μιας εύθυμης θεατρικής χορωδίας και μιας κα-λής χορωδίας του Λόχου. Το τμήμα τύπου με φιλότιμες προσ-πάθειες κατώρθωσε να πλου-τίσει, παρά τις σχετικές έλλεί-ψεις σε βιβλιογραφία κλπ., το καθημερινό πρόγραμμα του Λό-χου με άποσπάσματα έργων έκ-λεκτών δοκιμίων συγγραφέων οάν των Καραγάτση, Ψαδά,

Καρναβίτσα, Μελά, Πολέμη, Παλαμά, Βλαχογιάννη κλπ.

4ος ΛΟΧΟΣ

Καρναβίτσα, Μελά, Πολέμη, Παλαμά, Βλαχογιάννη κλπ.

3ος ΛΟΧΟΣ

Οί μέρες που μās πέρασαν, στάθηκαν όπως πάντα, αλλά περισσότερο τούτη τη φορά γό-νιμες σε εθνική εργασία και πατριωτική έξαψη. Οί Σκαπανείς μας συνεχίζον-τας το δρόμο της ψυχικής

'Η Ζωή στη Μονάδα μας

τους άποκαθάρσεως, δεν άφη-σαν να τους ξεφύγη καμμία ευ-καιρία, που να μη εκδηλώσουν την πίστη τους στα εθνικά ιδαι-νικά, και την άπόφασιν τους το ταχύτερον να συνενωθούν με τον ύπόλοιπο εθνικό κορμό, στο μεγάλο άγώνα της Φυλής δια την ιδέα της έλευθερίας και ανεξαρτησίας.

'Εμπρακτη άπόδειξη της 'Ε-θνικής αυτών ανατάσεως, είνε η άποκατάσταση πλείστων ό-σων συναδέλφων μας Σκαπα-νέων, οί όποιοι ανεχώρησαν εις διαφόρους μαχίμους μονά-δας δια να προσφέρουν και αυτοί τις ύπηρεσίες τους στον τιτάνιο 'Εθνικό άγώνα, ύπα-κούοντας στη φωνή της μητέ-ρας μας 'Ελλάδος.

πλούσιο ταλέντο τους, χαρίζον-τάς μας όμορφες στιγμές. Πλού-σιες θερμές φωνές που γεμί-σαν με γλυκόχη τραγούδια το χώρο του θεάτρου' όπως «τους ξήλεψε ο Χάροντας και πάει να τους πάρη», καθώς λέει και το δημοτικό τραγούδι. 'Οχι όε-βαια πως τους πήρεν ό... Χά-ροντας, αλλά ο μαέστρος της Μακρονησιώτικης χορωδίας, γιατί τέτοια ταλέντα δεν πρέ-πει να χάνονται μέσα στα στε-νά πλαίσια ενός λόχου.

Αυτή είνε η μια πλευρά της δράσεως του Γραφείου 'Ηθι-κής 'Αγωγής. 'Η άλλη, η καθ' αυτό εθνική συνεχίζεται σιω-πηρά και χωρίς κωδωνοκρου-σιες, καθώς άρμόζει στα μεγά-λα έργα.

Γραφ. 'Ηθ. και 'Εθν. 'Αγωγής

5ος ΛΟΧΟΣ

'Ενας μήνας δεν είνε τίποτα μπροστά στην αιωνιότητα. Κι' όμως ένας μήνας για το Λόχο μας είνε γεμάτος από δουλειά, δουλειά τέτοια που να βάση τη σφραγίδα της στη ζωή του Τάγ-ματός μας.

Οί ζωντανές της εκδηλώσεις έξακολουθούν να δονούν τις συγκεντρώσεις μας.

Το μήνα που μās πέρασε, εί-χαμε και γεγονότα τέτοια, που μās έδωσαν άφορη να δείξου-με πιο έντονα την άφοσίωσή

μας στην εργασία που συντε-λείται εδώ. 'Ο λοχαγός μας κ. Ε. Μηλιάδης, προαχθείς άνέ-λαβε την 'Υποδιοίκηση του Τάγματος και ήλθεν επικεφα-λής του Λόχου μας ο μέχρι τούδε ύπ)τής μας ύπ)γός κ. Γ. Μακρογιάννης. 'Η παράδοσις της διοικήσεως του Λόχου από τον κ. Μηλιάδη στον κ. Μα-

κρογιάννη, έγινε μέσα σε ύέλ-λα ζητωκραυγών και ύποσχέ-σεων έντάσεως της εθνικής έρ-γασίας, αι όποια ήρχισαν ή-δη να πραγματοποιούνται. 'Ο-γδόντα στρατιώτες είνε έτοι-μοι δια την προσεχή άποστολή και 54 ναύτες, άποχαρακτηρι-σμένοι, περιμένουν από ήμέρα σε ήμέρα να φύγουν για τα κα-ράβια. 'Εν τώ μεταξύ, ο έξα-γνισμός στρατιωτών και ναυ-τών έξακολουθεί με γοργό ρυθ-μό. 'Ηδη οί στρατιώτες περιο-ρίζονται στο ήμισυ της δυνά-μεως των ναυτών. Και οί ναύ-τες φεύγουν κατά δεκάδες, ενώ έρχονται ελάχιστοι.

6ος ΛΟΧΟΣ

Πλούσια η 'Εθνική δράσις και οί εκδηλώσεις του γεμά-τες πατριωτική έξαψη, απ' τον καιρό που δημιουργήθηκε. Κι' αν πολύ νεώτερος απ' τους περισσότερους Λόχους, όμως όχι μόνο σε πολλά σημεία της δουλειάς κατώρθωσε να φιά-σει κοντά τους, αλλά τους προ-πέρασε μπαίνοντας έτσι στην πρωτοπορία.

Είνε αλήθεια πως πολλά χρο-στάμε για ό,τι έγινε σ' όλους αυτούς που τώρα πια δεν θεί-σκονται μεταξύ μας, αλλά με τ' όλο στο χέρι αγωνίζονται στα δοξασιμένα και χιλιοποτι-σμένα μ' αίμα ήρώων 'Ελληνι-κά βουνά. Μα κι' άλλα τόσα

χρωσιάμε απ' τη μια μεριά στον παλιό μας λοχαγό κ. Π. Β-στα Τσελεπή κι' απ' την άλλη στον καινούργιο μας λοχαγό κ. Χρήστο Καργίδη, καθώς και σ' όλους τους άξιωματικούς, που μās περιβάλλουν μ' άμε-τη αγάπη και στοργή.

'Ολες αυτές οί αδιάκωπες προσπάθειες δεν άργησαν να καρποφορήσουν. Αυτό που δια-κρίνει κανείς τόσο στις προί-νές συγκεντρώσεις, που τελε-ταία πλουτιστηκαν, σκορπών-τας περισσότερο κέφι και δρο-σιά, και σ' αυτές του Τάγμα-τος, όσο κι' όταν μās έρχον-ται διάφοροι επισκέπται είναι ο άκράτητος και αυθόρμητος ένθουσιασμός, η ζωντάνια και η 'Εθνική έξαψη, που γεμίζει την ψυχή του καθενός στρατιώ-τη του Λόχου μας.

Χορωδία — 'Αθλητισμός — Θέατρο. Και σ' αυτές τās εκ-πολιτιστικές εκδηλώσεις του Τάγματος συμμετέχουν σπου-σιώτες του Λόχου μας, συμβά-λοντας μ' αυτό τον τρόπο στην γενικώτερη ζωή και στην η-ρέστερη εμφάνιση της μονάδας μας.

Αυτήν την παραπάνω εικόνα που σās περιγράψαμε σε γενι-κές γραμμές παρουσιάζει ο Λό-χος μας.

'Ενα πειθαρχικά οργανωμέ-νο σύνολο, που σταθερά καθί-ζει προς τα έμπρός και ποδύ στο κοντινό μέλλον έγγυάται μαζί με τους λατρευτούς του άξιωματικούς σφιχτοδεμένους να γράψει σελίδες δόξας κι' ή-ρωϊσμού.

7ος ΛΟΧΟΣ

Στην εύγενή άμικλα εθνικής

και πατριωτικής έξάρσεως, που αναπτύσσεται ανάμεσα στους Λόχους, ο Λόχος μας ο 7ος με τους μαρτυροκαπιτισμένους έν-θνοφρουρούς, τους δημιούρ-γους του άθανάτου 'Αλβανικού 'Επους, όχι μόνον δεν ύστέρει, αλλά και πάντα σε κάθε εκδή-λωση και κίνηση του Τάγμα-τος πρωτοστατεί.

'Ετσι λοιπόν ο μήνας που μās πέρασε υπήρξε άρκετά γό-νιμος σε εθνική εργασία. Οί έν-θνοφρουροί μας εκδηλώνοντας την εθνική τους αναγέννηση, χάρισαν στις συγκεντρώσεις του Τάγματος μια σειρά μεστές εθνικού περιεχομένου όμιλίες και ποιήματα.

Μα και στην άνοικοδομητική εργασία, που συντελείται στο Τάγμα, ο Λόχος μας στάθηκε άσυναγώνιστος. 'Η άποθήκη της Ο.Δ.Μ., η άποθήκη του Τάγματος, το κτίριον του ή-λεκτρικού σταθμού, το καινούρ-γιο Διοικητήριο που κτιζεται και το νέο Γραφείον 'Εθνικής και 'Ηθικής 'Αγωγής του Λό-χου — πραγματικό στολίδι — κι' ακόμα το νέον κορβίον, ά-ποθήκη κλπ., κτιστά, είνε όλα έργα των 'Εθνοφρουρών μας. Κι' όλα αυτά πάντα με τραγού-δι και χαρά.